

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 6. september 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
Forenede sager C-511/18 og C-512/18	La Quadrature du Net m.fl. 1. Skal den forpligtelse til generel og udifferentieret lagring, som pålægges udbydere på grundlag af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i direktivet af 12. juli 2002, i en situation, der er præget af alvorlige og vedvarende trusler mod den nationale sikkerhed og navnlig af risikoen for terror, anses for et indgreb, der er begrundet i retten til personlig sikkerhed, som er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og hensyn til den nationale sikkerhed, som medlemsstaterne er eneansvarlige for i medfør af artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union? 2. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det tillader lovgivningsmæssige foranstaltninger, såsom foranstaltninger med henblik på indsamling i realtid af trafik- og lokaliseringsdata vedrørende bestemte personer, som ganske vist påvirker rettigheder og forpligtelser for udbydere af en elektronisk kommunikationstjeneste, men dog ikke pålægger dem en specifik forpligtelse til lagring af deres data? 3. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det i alle tilfælde gør retmæssigheden af procedurer til indsamling af forbindelsesdata betinget af opfyldelsen af et krav om underretning af de berørte personer, når en sådan underretning ikke længere kan skade de kompetente myndigheders efterforskning, eller kan sådanne procedurer anses for at være retmæssige henset til samtlige øvrige eksisterende proceduremæssige	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Forsvarets Efterretningstjeneste	Mundtlig forhandling	09.09.19

	garantier, idet disse sikrer, at adgangen til retsmidler er effektiv?			
C-520/18	<p>Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a.</p> <p>1. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med den ret til sikkerhed, der er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til respekt for personoplysninger, som er sikret ved artikel 7, 8 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafikog lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – som ikke kun har efterforskning, afsløring og retsforfølgning af grov kriminalitet som formål, men ligeledes sikring af den nationale sikkerhed, forsvar af territoriet, den offentlige sikkerhed, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af andre grunde end grov kriminalitet eller forebyggelse af ulovlig brug af elektroniske kommunikationssystemer eller gennemførelse af et andet formål i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, og som endvidere er undergivet præcise garantier i denne lovgivning vedrørende lagring af data og adgangen dertil?</p> <p>2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 4, 7, 8, 11 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik- og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – såfremt denne lovgivning bl.a. har til formål at opfylde de positive forpligtelser, der påhviler myndigheden i henhold til chartrets artikel 4 og 8, der består i at fastsætte en retlig ramme, der muliggør en effektiv strafferetlig efterforskning af og en effektiv retshåndhævelse over for seksuelt misbrug af mindreårige, og som rent faktisk gør det muligt at identificere gerningsmanden bag overtrædelsen, selv i tilfælde, hvor der gøres brug af elektroniske kommunikationsmidler?</p> <p>3. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelserne af det første og det andet præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 29. maj 2016 om indsamling og lagring af data i den elektroniske kommunikationssektor med henblik på at undgå retsikkerhed og muliggøre, at data, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Forsvarets Efterretningstjeneste</p>	Mundtlig forhandling	09.09.19

C-94/18	<p>Chenchooliah</p> <p>1. Når en ægtefælle til en EU-borger, som har udøvet retten til fri bevægelighed i henhold til artikel 6 i direktiv 2004/38/EF, er blevet nægtet opholdsret i henhold til artikel 7, med den begrundelse, at den pågældende EU-borger ikke udøver, eller ikke længere udøver, rettigheder efter EUtraktaten i den pågældende værtsmedlemsstat, og når ægtefællen påtænkes udvist fra denne medlemsstat, skal denne udvisning da ske i henhold til og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, eller henhører den under medlemsstatens rent nationale lovgivning? 2. Hvis svaret på ovenstående spørgsmål er, at udvisningen skal ske i henhold til direktivets bestemmelser, skal udvisningen da ske i henhold til og i overensstemmelse med kravene i direktivets kapitel VI, herunder især dettes artikel 27 og 28, eller kan medlemsstaten under sådanne omstændigheder påberåbe sig andre bestemmelser i direktivet, navnlig dettes artikel 14 og 15?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	10.09.19
C-263/18	<p>Nederlands Uitgeversverbond et Groep Algemene Uitgevers (Tom Kabinet)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 1, fortolkes således, at der ved det der omhandlede udtryk »enhver form for spredning til almenheden ved salg eller på anden måde af deres originalværker eller eksemplarer heraf« også skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk? 2. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, er spredningsretten for så vidt angår originalværket eller eksemplarer heraf da udtømt i EU som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 2, såfremt det første salg eller anden overdragelse af dette materiale – hvorved der her skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk – sker i EU af rettighedshaveren eller med dennes samtykke? 3. Skal ophavsretsdirektivets artikel 2 fortolkes således, at overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, udgør et samtykke til de der omhandlede reproduktionshandlinger, for så vidt som disse reproduktionshandlinger er nødvendige for den lovlige anvendelse af dette eksemplar, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor? 4. Skal ophavsretsdirektivets artikel 5 fortolkes således, at rettighedshaveren ikke længere kan modsætte sig de reproduktionshandlinger, der er nødvendige for en overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet	GA	10.09.19

C-458/18	<p>GVC Services</p> <p>1) Skal artikel 2, litra a), nr. i), sammenholdt med bilag I, del A, litra ab), i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »[d]e selskaber, der er registreret i henhold til Det Forenede Kongeriges ret« også omfatter de selskaber, der er registreret i Gibraltar?</p> <p>2) Skal artikel 2, litra a), nr. iii), sammenholdt med bilag I, del B, i direktiv 2011/96/EU fortolkes således, at udtrykket »corporation tax i Det Forenede Kongerige« også omfatter den selskabsskat, der skal betales i Gibraltar?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet</p>	<p>Mundtlig forhandling</p>	<p>11.09.19</p>
C-347/17	<p>A e.a</p> <p>1) Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004), fortolkes således, at en fjerkræslagtekrop efter udtagning og rengøring ikke må indeholde nogen form for synlig kontaminering? 2) Omfatter bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) kontamineringer med fækalier, galde og kroindhold? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal bilag III, afsnit II, Kapitel IV, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes således, at rengøringen skal ske umiddelbart efter udtagningen, eller må fjernelsen af synlig kontaminering ifølge denne bestemmelse også ske under køling eller partering eller ved pakningen? 4) Må den kompetente myndighed i henhold til bilag I, afsnit I, kapitel II, del D, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004) i forbindelse med kontrollen fjerne slagtekroppe fra slagtelinjen og kontrollere dem ud- og indvendigt samt under fedtvævet for synlig kontaminering? 5) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og der således må restere synlig kontaminering på en fjerkræslagtekrop: Hvordan skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes? På hvilken måde nås i så fald denne forordnings mål, nemlig at sikre en høj standard for beskyttelsen af folkesundheden?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen</p>	<p>Dom</p>	<p>12.09.19</p>
Forenede sager C-477/18 og C-478/18	<p>Exportslachterij J. Gosschalk m.fl.</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1) med henblik på præjudiciel afgørelse: Må der i forbindelse med de gebyrer, der opkræves i henhold til</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Fødevarestyrelsen Miljø- og Fødevareministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	<p>GA</p>	<p>18.09.19</p>

	artikel 27, stk. 2 og 4, sammenholdt med bilag VI i forordning nr. 882/2004/EF, medregnes forholdsmæssige andele af omkostninger til lønninger til det personale, som udfører den administrative afvikling og gebyropkrævningen i forbindelse med den gennemførte offentlige kontrol?			
T-125/17	BASF Grenzach mod ECHA Påstande: — Annullationssøgsmålet antages til realitetsbehandling. — Afgørelse truffet den 19. december 2016 af Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) Klageudvalg vedrørende vurdering af stoffet triclosan i henhold til artikel 46, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1907/2006 (1) (sag nr. A-018-2014) »triclosan-afgørelsen« annulleres, for så vidt som Klageudvalget meddelte afslag på sagsøgerens administrative klage og bekræftede rotteforsøget, fiskeforsøget og persistensvurderingen, som ECHA tidligere havde anmodet om, og besluttede, at yderligere oplysninger skal fremlægges inden den 28. december 2018. — ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	20.09.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
C-450/18	Instituto Nacional de la Seguridad Social Udgør det en krænkelse af princippet om ligebehandling, som forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, og som er anerkendt i artikel 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår og i direktiv 2002/73 om ændring heraf, som omarbejdet ved direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006, når en national retsforordning (nærmere bestemt artikel 60, stk. 1, i lov om social sikring) som følge af deres demografiske bidrag til den sociale sikringsordning anerkender retten til et pensionstillæg for kvinder, der har fået biologiske eller adopterede børn, og som i henhold til en hvilken som helst ordning under den sociale sikringsordning modtager bidragsbaserede ydelser i form af alderspension, enkepension eller pension ved varig uarbejdsdygtighed, mens mænd, der befinder sig i en tilsvarende situation, derimod ikke indrømmes en sådan ret?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	10.09.19
C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II	Simpson mod Kommissionen og HG mod Kommissionen Den fornyede prøvelse skal vedrøre spørgsmålet, om Den Europæiske Unions Rets domme af 19. juli 2018, Simpson mod Rådet (T-646/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:493) og HG mod Kommissionen (T-693/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:492), navnlig henset til det almindelige retssikkerhedsprincip, påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, idet Retten som appelinstant fastslog, at det dommerkollegium, der afsagde Retten for EU-Personalesagers kendelse af 24. juni 2016, Simpson mod Rådet (F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) og dom af 19. juli 2016,	Nævnenes Hus	GA	10.09.19

	<p>HG mod Kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), ikke var lovligt sat på grund af en ulovlighed, der påvirkede udnævnelsesproceduren for et af medlemmerne af dette dommerkollegium, som medførte en tilsidesættelse af princippet om en domstol oprettet ved lov, der er fastsat i artikel 47, stk. 2, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den fornyede prøvelse skal navnlig vedrøre spørgsmålet, om udnævnelsen af en dommer, i lighed med de retsakter, der er omhandlet i artikel 277 TEUF, kan være genstand for en indirekte legalitetskontrol, eller om en sådan indirekte legalitetskontrol - principielt eller efter at der er forløbet en vis periode - er udelukket eller begrænset til bestemte former for ulovligheder for at sikre den retlige stabilitet og retskraften.</p>			
T-883/16	<p>Republikken Polen mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse af 28. oktober 2016 om ændringen af betingelserne for Opal-rørledningens undtagelse fra forpligtelsen til at anvende reglerne for tredjepartsadgang og de tarifreguleringer, der er godkendt på grundlag af direktiv 2003/55/EF, annulleres.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet Energistyrelsen</p>	Dom	10.09.19
C-46/18	<p>Caseificio Sociale San Rocco e.a.</p> <p>a) Skal EU-retten i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den omstændighed, at en national bestemmelse er i strid med artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EØF) nr. 3950/92, har som konsekvens, at producenter ikke er forpligtet til at betale tillægsafgiften, såfremt de i den nævnte forordning anførte vilkår er opfyldt? b) Skal EU-retten, og særligt det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning, i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, fortolkes således, at den berettigede forventning ikke kan beskyttes hos personer, som har opfyldt en af en medlemsstat fastsat forpligtelse, og som har draget fordel af de virkninger, der er forbundet med overholdelsen af denne forpligtelse, såfremt denne forpligtelse har vist sig at være i strid med EU-retten? c) Er artikel 9 i forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 og det EU-retlige begreb »prioriteret kategori« i en situation som den beskrevne, og som udgør hovedsagens genstand, til hinder for en medlemsstats bestemmelse, såsom artikel 2, stk. 3, i lovdekret nr. 157/2004 vedtaget af Den Italienske Republik, som fastlægger forskellige metoder til tilbagebetaling af den overskydende tillægsafgift, idet der med hensyn til tilbagebetalingstider og -metoder sondres mellem de producenter, som har forladt sig på pligten til at overholde en national bestemmelse, der har vist sig at være i strid med EU-retten, og de producenter, som ikke har overholdt denne bestemmelse?</p>	<p>Miljø- og Fødevarer- ministeriet</p>	Dom	11.09.19
C-114/18	<p>Sandoz et Hexal</p> <p>I tilfælde, hvor den eneste aktive ingrediens i genstanden for et supplerende beskyttelsescertifikat udstedt i henhold til [forordning (EF) nr. 469/2009] tilhører en gruppe af kemiske forbindelser, som falder inden for en Markushdefinition i et patentkrav, og hvor samtlige medlemmer af gruppen omfattes af det centrale nyskabende tekniske element i patentet, er det da tilstrækkeligt til at opfylde betingelserne i forordningens artikel 3, litra a), at forbindelsen omgående ville blive genkendt som</p>	<p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	GA	11.09.19

	faldende inden for gruppen (og derfor omfattet af patentet ifølge national patentret) ved en granskning af dens struktur, eller skal de specifikke substituer, som er nødvendige for at danne den aktive ingrediens, være blandt dem som en fagmand ville kunne udlede af patentkravene på baggrund af den almindeligt tilgængelige viden på området?			
C-143/18	Romano 1. Skal artikel 6, stk. 2, litra c), i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse eller praksis som den i hovedsagen omhandlede, som i forbindelse med låneaftaler indgået ved fjernsalg ikke fastsætter en udelukkelse af fortrydelsesretten, såfremt aftalen efter forbrugerens udtrykkelige ønske allerede er blevet helt opfyldt af begge parter, inden forbrugeren udøver sin fortrydelsesret? 2. Skal artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, andet afsnit, andet led, og artikel 6, stk. 6, i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at der for så vidt angår korrekt modtagelse af de oplysninger, der er fastsat i national ret i henhold til artikel 5, stk. 1, artikel 3, stk. 1, nr. 3, litra a), i direktiv 2002/65/EF, og forbrugerens udøvelse af fortrydelsesretten i henhold til national ret ikke skal tages udgangspunkt i andre end en almindeligt oplyst, rimelig opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger i betragtning af alle relevante kendsgerninger og samtlige omstændigheder i forbindelse med indgåelsen af denne aftale? 3. Dersom det første og det andet spørgsmål besvares benægtende, spørges: Skal artikel 7, stk. 4, i direktiv 2002/65/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som efter erklæret fortrydelse af en ved fjernsalg indgået forbruger kreditaftale fastsætter, at udbyderen ud over det beløb, som han har modtaget af forbrugeren i henhold til fjernsalgsaftalen, også skal betale forbrugeren erstatning for værdien af anvendelsen af dette beløb?	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	11.09.19
C-175/18 P	PTC Therapeutics International Ltd mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) (appel) Påstande: — PTC's appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse om udbredelse af visse oplysninger, som EMA meddelte PTC den 25. november 2015 i henhold til forordning nr. 1049/2001, annulleres. — Den nævnte afgørelse hjemvises til EMA til videre behandling i forhold til overstregning af fortrolige afsnit efter høring af PTC. — EMA tilpligtes at betale PTC's sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	GA	11.09.19
C-178/18 P	MSD Animal Health Innovation GmbH og Intervet international BV mod Det Europæiske Lægemiddelagentur (appel) Påstande: — Appellanternes appel tages til følge, og Rettens dom ophæves. — Den afgørelse, som EMA meddelte appellanterne den 3. december 2015 om udbredelse af visse oplysninger i henhold til forordning nr. 1049/2001 annulleres. — EMA tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.	Miljø- og Fødevareministeriet Lægemiddelstyrelsen	GA	11.09.19
C-383/18	Lexitor Sagen vedrører: Skal artikel 16, stk. 1, sammenholdt med artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv	Finanstilsynet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	11.09.19

	2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 660, med senere ændringer) fortolkes således, at en forbruger ved indfrielse før tiden af sine forpligtelser i henhold til en kreditaftale har ret til reduktion af de samlede kreditomkostninger, herunder også de omkostninger, hvis størrelse ikke afhænger af den pågældende kreditaftales løbetid?			
C-397/18	<p>Nobel Plastiques Ibérica</p> <p>Sagen vedrører: Skal arbejdstagere, der er kvalificerede som særligt sårbare over for bestemte risici, anses for personer med handicap som omhandlet i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, således som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols praksis, når de som følge af deres personlige kendetegn eller kendte biologiske tilstand er særligt sårbare over for arbejdsrelaterede risici, og de af denne grund ikke kan bestride bestemte stillinger, eftersom disse udgør en risiko for deres eget eller andre personers helbred? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, rejses følgende spørgsmål: Udgør beslutningen om at afskedige en arbejdstager på grund af økonomiske, tekniske, organisatoriske og produktionsmæssige omstændigheder en direkte eller indirekte forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, når den pågældende person har fået anerkendt et handicap, for så vidt som vedkommende er særligt sårbar i forbindelse med bestridelsen af bestemte stillinger som følge af hendes fysiske lidelser, og af denne grund har vanskeligt ved at nå de produktivetsniveauer, som er påkrævede for ikke at være kandidat til at blive afskediget? Udgør beslutningen om at afskedige en arbejdstager på grund af økonomiske, tekniske, organisatoriske og produktionsmæssige omstændigheder en direkte eller indirekte forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, når den pågældende person har fået anerkendt et handicap, for så vidt som det er blevet anerkendt, at vedkommende er særligt sårbar i forbindelse med bestridelsen af bestemte stillinger som følge af hendes fysiske lidelser, og beslutningen – blandt andre vurderingskriterier – træffes under hensyntagen til alsidigheden i samtlige stillinger, herunder dem, som personen med handicap ikke kan bestride? Udgør beslutningen om at afskedige en arbejdstager på grund af økonomiske, tekniske, organisatoriske og produktionsmæssige omstændigheder en indirekte forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, når den pågældende person har fået anerkendt et handicap, og det dermed er blevet anerkendt, at vedkommende er særligt sårbar i forbindelse med bestridelsen af bestemte stillinger som følge af hendes fysiske lidelser, der har medført lange perioder med fravær eller sygeorlov forud for afskedigelsen[,] og beslutningen – blandt andre vurderingskriterier – træffes på grundlag af den pågældende arbejdstagers fravær?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Social- og Indenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	Dom	11.09.19
T-286/18	<p>Azarov mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2018/333 af 5. marts 2018 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på</p>	Udenrigsministeriet	Dom	11.09.19

	<p>baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 63, s. 48) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/326 af 5. marts 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 63, s. 5) annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Der træffes i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement bestemmelse om visse foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.</p>			
T-34/19	<p>Orkla Foods Danmark mod EUIPO (PRODUCED WITHOUT BOILING SCANDINAVIAN DELIGHTS ESTABLISHED 1834 FRUIT SPREAD)</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19
C-299/17	<p>VG Media</p> <p>1. Udgør en national forskrift, der udelukkende forbyder kommercielle udbydere af søgemaskiner og kommercielle udbydere af tjenester, der behandler indhold, men ikke andre – heller ikke kommercielle – brugere, at gøre presseprodukter eller dele heraf (undtagen enkelte ord og meget små tekstuddrag) tilgængelige for almenheden, i henhold til artikel 1, nr. 2) og 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998) en forskrift, der ikke specifikt tager sigte på de i samme nr. definerede tjenester, og, såfremt dette ikke er tilfældet:</p> <p>2. Udgør en national forskrift, der udelukkende forbyder kommercielle udbydere af søgemaskiner og kommercielle udbydere af tjenester, der behandler indhold, men ikke andre – heller ikke kommercielle – brugere, at gøre presseprodukter eller dele heraf (undtagen enkelte ord og meget små tekstuddrag) tilgængelige for almenheden, en teknisk forskrift som omhandlet i artikel 1, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998), dvs. en bindende forskrift, der vedrører leveringen af en tjeneste.</p>	Kulturministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	12.09.19
C-683/17	<p>Cofemel</p> <p>1) Er Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af artikel 2, [litra] a), i direktiv 2001/29/EF til hinder for en national retsforskrift – i det foreliggende tilfælde bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, [nr.] i), i Código de Direitos de Autor e Direitos Conexos (CDADC) – hvorefter der ydes ophavsretlig beskyttelse til de brugskunstværker, industrielle mønstre eller designværker, som ud over deres funktionsmæssige formål frembringer en særegen og karakteristisk visuel effekt set ud fra en æstetisk synsvinkel, idet deres originalitet udgør det grundlæggende kriterium for ydelsen af beskyttelse på det ophavsretlige område? 2) Er Den Europæiske Unions Domstols fortolkning af artikel 2, [litra] a), i direktiv 2001/29/EF til hinder for en national retsforskrift – i det foreliggende tilfælde bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, [nr.] i), i</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19

	CDADC –hvorefter der ydes ophavsretlig beskyttelse til brugskunstværker, industrielle mønstre eller designværker, såfremt de, på baggrund af en særlig krævende bedømmelse med hensyn til deres kunstneriske træk, og under hensyntagen til den dominerende opfattelse i de kulturelle og institutionelle kredse, kan kvalificeres som »kunstnerisk frembringelse« eller »kunstværk«?			
C-688/17	<p>Bayer Pharma AG</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal udtrykket »yde [...] passende erstatning« i artikel 9, stk. 7, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at medlemsstaterne skal fastsætte materielle retsregler om parternes erstatningsansvar samt om beløbets størrelse og formen på erstatningen, i henhold til hvilke medlemsstaternes retter kan pålægge en rekvirent at betale erstatning til rekviritus for det tab, der er lidt som følge af foranstaltninger, som retten efterfølgende har ophævet eller som efterfølgende er bortfaldet som følge af en handling eller undladelse fra rekvirentens side, eller hvis retten efterfølgende har konstateret, at der ikke forelå nogen krænkelse eller trussel om krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det nævnte direktivs artikel 9, stk. 7, da til hinder for en medlemsstats retsregler, hvorefter medlemsstatens almindelige regler om civilretligt ansvar og erstatning skal anvendes på den erstatning, der fremgår af den nævnte direktivbestemmelse, og hvorefter retten ikke kan forpligte rekvirenten til et erstatte det tab, der er lidt som følge af en midlertidig foranstaltning, der efterfølgende viste sig at være ugrundet, fordi patentet var ugyldigt, idet tabet opstod, fordi rekviritus ikke handlede, som det almindeligvis kan forventes i en situation som den omhandlede, eller fordi rekviritus af samme grund er ansvarlig for, at det opstod, forudsat at rekvirenten, da denne anmodede om en midlertidig foranstaltning, handlede som det almindeligvis kan forventes i en sådan situation?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19
Forenede sager C-64/18, C-140/18, C-146/18 og C-148/18	<p>Mestrovic m.fl.</p> <p>Sag C-64/18 vedrører: 1. Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager? 2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 56 TEUF samt Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF fortolkes således, at de er til hinder for idømmelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved</p>	Beskæftigelses- ministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	12.09.19

	<p>beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?</p> <p>Sag C-146/18 vedrører: 1. Skal artikel 47 og artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som obligatorisk fastsætter et bidrag til sagsomkostninger for klagesagen på 20% af den idømte bøde?</p> <p>Sag C-148/18 vedrører: Skal artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som for overtrædelser begået ved uagtsomhed fastsætter store bøder uden begrænsninger, navnlig store minimumsbøder og forvandlingsstraffe på flere år?</p> <p>Spørgsmålene i sag C-140/18 er identiske med spørgsmålene i sag C-50/18 og sag C-148/18.</p>			
Forenede sager C-199/18, C-200/18 og C-343/18	<p>Pollo del Campo et Avi Coop m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1 – Skal artikel 27 i forordning (EF) [nr. 882/2004], hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at der opkræves et gebyr i forbindelse med de aktiviteter, der henvises til i bilag IV, afdeling A, og bilag V, afdeling A, fortolkes således, at betalingspligt pålægges samtlige landbrugere, også såfremt »de udfører slagtning og opskæring af kød som en aktivitet, der udgør et middel og har tilknytning til opdræt af dyr«?</p> <p>2 – Kan en medlemsstat, såfremt den har indført et system til opkrævning af gebyrer, der som helhed kan sikre dækning af de faktisk påløbne omkostninger for officiel kontrol, undtage en række kategorier af erhvervsdrivende fra betaling af gebyrer for sundhedskontrol eller anvende lavere takster end de i forordning (EF) nr. 8[8]2/2004 fastsatte?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	12.09.19
C-524/18	<p>Dr. Willmar Schwabe</p> <p>1. Skal artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 fortolkes således, at en henvisning til generelle, uspecifikke gavnlige sundhedsmæssige virkninger er »ledsaget« af specifikke sundhedsanprisninger, der er opført på de i artikel 13 eller 14 i forordningen fastsatte lister, allerede når henvisningen står på forsiden og de tilladte anprisninger på bagsiden af varens emballage, og indholdet af anprisningerne efter den almindelige opfattelse ganske vist klart vedrører henvisningen, men henvisningen ikke selv, f.eks. ved en asterisk, indeholder nogen entydig reference til anprisningerne på bagsiden?</p> <p>2. Skal der også ved henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 foreligge dokumentation i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	12.09.19
C-541/18	<p>Deutsches Patent- und Markenamt</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT 2008, L 299 af 8.11.2008, s. 25) til</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	12.09.19

	præjudiciel afgørelse: Har et tegn det fornødne særpræg, når der findes praktisk vigtige og nærliggende muligheder for at anvende det som oprindelsesangivelse for varerne og tjenesteydelserne, også selv om dette ikke er den mest sandsynlige form for anvendelse af tegnet?			
C-666/18	<p>IT Development</p> <p>Udgør den omstændighed, at en softwarelicenshaver ikke overholder vilkårene i en softwarelicensaftale (ved udløbet af en prøveperiode, overskridelse af antallet af autoriserede brugere eller af en anden måleenhed, såsom de processorer, der kan anvendes til at gennemføre softwareordrer, eller ved ændring af softwarens kildekode, når denne rettighed ifølge licensen er forbeholdt den oprindelige indehaver):</p> <ul style="list-style-type: none"> - en immaterialretlig krænkelse (som omhandlet i direktiv 2004/48 af 29.4.2004), som indehaveren af ophavsrettigheder til softwaren, der er sikret i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, har lidt - eller kan den henhøre under en anden retlig ordning, som f.eks. den almindelige retlige ordning om ansvar inden for kontrakt? 	Kulturministeriet	GA	12.09.19
C-526/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114), med senere ændringer, idet den forlængede koncessionen på offentlige bygge- og anlægsarbejder vedrørende motorvejen Civitavecchia-Livorno til den 31. december 2046 uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.</p> <p>— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	18.09.19
C-32/18	<p>Moser</p> <p>1. Skal artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter »forordning nr. 883/2004«) fortolkes således, at en subsidiært kompetent medlemsstat (Østrig) til en forælder med bopæl og lønnet beskæftigelse i en i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 883/2004 primært kompetent medlemsstat (Tyskland) som familiedelse skal udbetale forskellen mellem den i den primært kompetente medlemsstat udbetalte forældredydelse og den anden medlemsstats indkomstbestemte børnepasningsydelse, hvis begge forældre bor med de fælles børn i den primært kompetente medlemsstat, og kun den anden forælder har lønnet beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat som grænsearbejder? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Beregnes den indkomstbestemte børnepasningsydelse på grundlag af den i beskæftigelsesstaten (Tyskland) faktisk oppebårne indkomst eller på grundlag af den indkomst, der</p>	Beskæftigelsesministeriet Skatteministeriet	Dom	18.09.19

	hypotetisk kunne oppebæres fra en sammenlignelig erhvervmæssig beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat (Østrig)?			
--	--	--	--	--

C-176/18	<p>Club de Variedades Vegetales Protegidas</p> <p>1) Når en landbruger har erhvervet en række stiklinger af en plantesort på en planteskole (tredjemands forretningssted) og har plantet disse, inden en meddelelse om beskyttelse af denne sort har fået retsvirkninger, er landbrugers efterfølgende aktivitet, der består i løbende at høste afgrøden af træerne, da tilstrækkelig til, idet det antages, at der er tale om udbytte, at betingelserne i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er opfyldt, hvorved landbrugeren følgelig berøres af ius prohibendi i artikel 13, stk. 2? Eller skal denne høstningsaktivitet anses for at udgøre produktion eller reproduktion af sorten, som giver »udbytte«, for hvilken indehaveren af plantesortens tilladelse er påkrævet, uanset om betingelserne i stk. 3 er opfyldt? 2) Er en fortolkning, hvorefter kaskadebeskyttelsesordningen finder anvendelse på enhver af de i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94 opregnede handlinger, som henviser til »udbytte«, herunder på selve høstningen, eller kun på de handlinger, som foretages efter, at udbyttet er tilvejebragt, som f.eks. oplagring og markedsføring heraf, forenelig med den nævnte forordning? 3) Ved anvendelsen af den udvidede kaskadebeskyttelsesordning på »udbytte« i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er det da, for at den første betingelse kan opfyldes, nødvendigt, at stiklingerne er blevet erhvervet efter, at indehaveren har opnået EF-plantesortsbeskyttelse, eller er det tilstrækkeligt, at vedkommende var indrømmet midlertidig beskyttelse, idet erhvervelsen har fundet sted i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen til påbegyndelsen af retsvirkningerne af meddelelsen af plantesortbeskyttelse?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	18.09.19
C-222/18	<p>VIPA</p> <p>Skal artikel 3, litra k), og artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser fortolkes således, at en national lovgivning, der sonderer mellem to kategorier af recepter og kun for så vidt angår en af dem tillader, at der udleveres lægemidler til en læge, der udøver sin lægelige virksomhed i en anden stat end denne medlemsstat, i strid med den gensidige anerkendelse af recepter og den frie udveksling af tjenesteydelser og dermed uforenelig hermed?</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	18.09.19
C-622/18	<p>Cooper International Spirits e.a.</p> <p>Skal artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, fortolkes således, at en varemærkeindehaver, som ikke på noget tidspunkt har benyttet sit varemærke, og som har fortabt sine rettigheder ved udløbet af den periode på fem år, der følger efter offentliggørelsen af registreringen, kan opnå erstatning for tab ved at påberåbe sig en krænkelse af varemærkets væsentligste funktion, der skyldes tredjemands brug inden datoen for fortabelsens virkning af et tegn, der ligner det nævnte varemærke, som angivelse for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, for hvilke dette varemærke er blevet registreret?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	18.09.19

C-523/18	<p>Engie Cartagena</p> <p>1) Udgør lovreglen i tredje tillægsbestemmelse i Real Decreto-Ley 14/2010 Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013 (kongeligt lovdekret nr. 14/2010 om finansiering af energibesparelses- og energieffektivitetsplanerne for 2011, 2012 og 2013) en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og 2009/72/EF:</p> <p>»1. De beløb, som skal afholdes over el-systemet med henblik på finansieringen af Handlingsplan 2008-2012, der blev vedtaget ved Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de »Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012« aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (afgørelse fra ministerrådet af 8.7.2005 om konkret udmøntning af foranstaltningerne i dokumentet »Strategi for energibesparelser og energieffektivitet i Spanien 2004-2012«, vedtaget ved afgørelse fra ministerrådet af 28.11.2003), der for 2011 og 2012 er fastsat til 270 millioner euro henholdsvis 250 millioner euro, finansieres ved et bidrag fra hver af de producerende virksomheder i overensstemmelse med de i det følgende skema fastsatte procentdele:</p> <table data-bbox="304 931 767 1323"> <thead> <tr> <th>Virksomhed</th> <th>Procentdel</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Endesa Generación, S.A.</td> <td>34,66</td> </tr> <tr> <td>Iberdrola Generación, S.A.</td> <td>32,71</td> </tr> <tr> <td>GAS Natural S.D.G, S.A.</td> <td>16,37</td> </tr> <tr> <td>Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.</td> <td>4,38</td> </tr> <tr> <td>E.ON Generación, S.L.</td> <td>2,96</td> </tr> <tr> <td>AES Cartagena, S.R.L.</td> <td>2,07</td> </tr> <tr> <td>Bizkaia Energía, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Castelnou Energía, S.L.</td> <td>1,58</td> </tr> <tr> <td>Nueva Generadora del Sur, S.A.</td> <td>1,62</td> </tr> <tr> <td>Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.</td> <td>1,42</td> </tr> <tr> <td>Tarragona Power, S.L.</td> <td>0,81</td> </tr> <tr> <td>I alt</td> <td>100,00</td> </tr> </tbody> </table> <p>2) Såfremt denne bestemmelse udgør en offentlig serviceforpligtelse, er denne da klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og kontrollerbar?</p>	Virksomhed	Procentdel	Endesa Generación, S.A.	34,66	Iberdrola Generación, S.A.	32,71	GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37	Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38	E.ON Generación, S.L.	2,96	AES Cartagena, S.R.L.	2,07	Bizkaia Energía, S.L.	1,42	Castelnou Energía, S.L.	1,58	Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62	Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42	Tarragona Power, S.L.	0,81	I alt	100,00	Energistyrelsen	GA	19.09.19
Virksomhed	Procentdel																													
Endesa Generación, S.A.	34,66																													
Iberdrola Generación, S.A.	32,71																													
GAS Natural S.D.G, S.A.	16,37																													
Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.	4,38																													
E.ON Generación, S.L.	2,96																													
AES Cartagena, S.R.L.	2,07																													
Bizkaia Energía, S.L.	1,42																													
Castelnou Energía, S.L.	1,58																													
Nueva Generadora del Sur, S.A.	1,62																													
Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L.	1,42																													
Tarragona Power, S.L.	0,81																													
I alt	100,00																													
C-544/18	<p>HM Revenue & Customs</p> <p>Under omstændigheder, hvor en unionsborger, som er statsborger i en medlemsstat opholder sig i en anden medlemsstat (værtsmedlemsstaten),</p> <p>(ii) har drevet virksomhed som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 49 TEUF i værtsmedlemsstaten,</p> <p>(iii) blev betalt en barselsydelse fra maj 2014 (det tidspunkt, hvorfra hun anså sig selv for i mindre grad at være i stand til at arbejde grundet graviditet),</p> <p>(iv) anses for at være ophørt med at udøve ægte og reel selvstændig erhvervsvirksomhed fra juli 2014,</p> <p>(v) fødte i august 2014, og</p> <p>(vi) ikke er vendt tilbage til at udøve ægte og reel selvstændig erhvervsvirksomhed i perioden efter fødslen, og før hun ansøgte om ydelse til arbejdssøgende som arbejdssøgende i februar 2015: Skal artikel 49 TEUF da skal fortolkes således, at en sådan person, som er ophørt med selvstændig erhvervsvirksomhed under omstændigheder, hvor der er fysiske</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.09.19																										

	begrænsninger i forbindelse med en graviditets sene stadier og eftervirkningerne af en fødsel, bevarer sin status som selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i denne artikel, forudsat at hun vender tilbage til at udøve økonomisk virksomhed eller finder arbejde inden for en rimelig tid efter sit barns fødsel?			
T-386/14 RENV	Fih Holding og Fih Erhvervsbank mod Kommissionen (hjemvist) Påstande: Kommissionens afgørelse af 11. marts 2014 K(2014) 1280 endelig, om statsstøtte SA.34445 (2012/c), som Danmark har ydet for tilførslen af aktiver knyttet til fast ejendom fra FIH til FSC, annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Erhvervsministeriet	Dom	19.09.19
T-476/17	Arysta LifeScience Netherlands mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Den anfægtede forordning annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.09.19
T-783/17	GE Healthcare mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 7941 final af 23. november 2017 om suspension af sagsøgerens markedsføringstilladelser for Omniscan (INN gadediamide). — Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger og andre udgifter i forbindelse med denne sag.	Lægemiddelstyrelsen	Dom	19.09.19
T-610/17	ICL IP Turneen og ICL Europe Coöperatief mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens forordning (EU) 2017/999 af 13. juni 2017 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2017, L 150, s. 7) annulleres, for så vidt som den optager nPB i bilag XIV til REACH-forordningen. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.19
T-636/17	PlasticsEurope mod ECHA Påstande: — Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold. — Den afgørelse, der blev offentliggjort den 7. juli 2017, om ajourføring af den eksisterende registrering af Bisphenol A på kandidatlisten som et særligt problematisk stof på grundlag af artikel 57, litra f), i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (EUT 2006, L 396, s. 1, »REACH-forordningen «) annulleres. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.— Der træffes andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	20.09.19
T-674/17	Le Port de Bruxelles og Région de Bruxelles mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling for hver af sagsøgerne, hvorefter Kommissionens afgørelse, reference:	Erhvervsministeriet	Dom	20.09.19

	SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) — beskatning af havne i Belgien [C(2017)5174 final], annulleres. — Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold. — Følgelig annulleres Europa-Kommissionens afgørelse om, at den omstændighed, at de belgiske havnes økonomiske virksomhed, og navnlig de vallonske havne, ikke er blevet pålagt selskabsskat, anses for statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.			
T-755/17	Forbundsrepublikken Tyskland mod ECHA Påstande: — Afgørelse truffet den 8. september 2017 af Det Europæiske Kemikalieagenturs Klageudvalg (sag nr. A-026-2015) annulleres, for så vidt som Klageudvalget i forhold til Medlemsstatsudvalgets afgørelse af 1. oktober 2015 angående stoffet 1,4-benzendiamin, N, N'-blandede fenyl- og benzylderivater (herefter »BENPAT«) CAS-nr.: 68953-84-4 (EF-nr.: 273-227-8) traf afgørelse om: — delvis annullation af denne afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at registranterne i forbindelse med undersøgelsen skulle identificere metabolitterne i overensstemmelse med OECD TG 309-studiet — delvis annullation af den nævnte afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at der skulle udføres en undersøgelse i overensstemmelse med OECD TG 308-studiet — at udtalelsen vedrørende bioakkumulering i den nævnte afgørelses begrundelse skulle fjernes. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Erhvervsministeriet	Dom	20.09.19
T-65/18	Venezuela mod Rådet Påstande: — Rådets forordning (EU) 2017/2063 af 13. november 2017 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Venezuela, for så vidt som forordningens bestemmelser vedrører sagsøgeren, annulleres. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	20.09.19
C-136/17	G.C. e.a 1) Henset til en søgemaskineudbyders specifikke ansvar, kompetencer og muligheder finder det forbud mod at behandle oplysninger henhørende under artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995, der gælder for andre registeransvarlige med de i denne tekst fastsatte undtagelser, tillige anvendelse på denne søgemaskineudbyder i sin egenskab af registeransvarlig for den behandling, som søgemaskinen udgør? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: – Skal bestemmelserne i artikel 8, stk. 1 og 5, i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes således, at det forbud mod at behandle oplysninger henhørende under disse bestemmelser, der således gælder for en søgemaskineudbyder med de i dette direktiv fastsatte undtagelser, forpligter denne til konsekvent at efterkomme anmodninger om at fjerne links til websider, der behandler sådanne oplysninger?– Hvorledes skal – ud fra et sådant perspektiv – undtagelserne i artikel 8, stk. 2, litra a) og e), i direktiv af 24. oktober 1995 fortolkes, når de finder anvendelse på en søgemaskineudbyder, henset til dennes specifikke ansvar, kompetencer og muligheder? Kan en søgemaskineudbyder navnlig nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links, når denne konstaterer, at de omhandlede links fører til indhold, der, skønt det indbefatter oplysninger henhørende under de i artikel 8, stk. 1, opregnede kategorier, tillige er omfattet af	Justitsministeriet Datatilsynet Digitaliseringsstyrelsen Erhvervsstyrelsen	Dom	24.09.19

	<p>anvendelsesområdet for de undtagelser, der er fastsat i samme artikels stk. 2, bl.a. litra a) og e)? – Skal bestemmelserne i direktiv af 24. oktober 1995 ligeledes fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, når de links, som anmodes fjernet, fører til behandlinger af personoplysninger, der udelukkende finder sted i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk eller litterær virksomhed, og hvorved der derfor i henhold til artikel 9 i direktiv af 24. oktober 1995 kan indsamles og behandles oplysninger henhørende under de kategorier, som er nævnt i dette direktivs artikel 8, stk. 1 og 5, – af denne grund kan nægte at efterkomme en anmodning om at fjerne links? [...]</p>			
C-507/17	<p>Google 1) Skal »retten til at få fjernet links« som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i dom af 13. maj 2014 på grundlag af artikel 12, litra b), og artikel 14, litra a), i direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, når denne efterkommer en anmodning om at få fjernet links, skal foretage denne fjernelse af links fra alle domænenavnene i dennes søgemaskine, således at de omtvistede links ikke længere kommer frem, uanset hvorfra søgningen foretages på det navn, der søges slettet, herunder uden for det territoriale anvendelsesområde for direktiv 95/46 af 24. oktober 1995? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal »retten til at få fjernet links«, som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i den førnævnte dom, da fortolkes således, at en søgemaskineudbyder alene er forpligtet til, når denne efterkommer en anmodning om fjernelse af links, at fjerne de omtvistede links fra resultaterne af en søgning foretaget på det navn, der ønskes slettet, fra det domænenavn, der svarer til den stat, hvorfra anmodningen antages at hidrøre, eller mere generelt er forpligtet til at fjerne de pågældende links fra de domænenavne i søgemaskinen, der svarer til de nationale eksterioner af denne søgemaskine i alle Den Europæiske Unions medlemsstater? 3) I tillæg til forpligtelsen i spørgsmål 2) skal »retten til at få fjernet links«, således som fastslået af Den Europæiske Unions Domstol i den førnævnte dom, fortolkes således, at en søgemaskineudbyder, der efterkommer en anmodning om fjernelse af links, er forpligtet til ved hjælp af teknikken »geoblokering« at fjerne de omtvistede resultater af en søgning foretaget på den pågældendes navn fra en IP-adresse, der antages at være lokaliseret i den stat, hvor den person, der har »ret til at få fjernet links«, er bosat, eller mere generelt er forpligtet til at fjerne de omtvistede søgeresultater fra en IP-adresse, der antages at være lokaliseret i en hvilken som helst af de medlemsstater, der er omfattet af direktiv 95/46 af 24. oktober 1995, uafhængigt af hvilket domænenavn den internetbruger, der udfører søgningen, anvender?</p>	<p>Justitsministeriet Datatilsynet Erhvervsstyrelsen</p>	Dom	24.09.19
C-558/18 og C-563/18	<p>Miasto Łowicz m.fl. Sag C-558/18 vedrører: Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at forpligtelsen til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, hvilken forpligtelse følger af nævnte bestemmelse, er til hinder for bestemmelser, som i væsentlig grad forøger risikoen for, at garantien for en</p>	<p>Justitsministeriet Udenrigsministeriet</p>	GA	24.09.19

	<p>uafhængig disciplinær procedure for dommere i Polen undergraves, grundet:</p> <p>1) politisk indflydelse på forløbet af de disciplinære procedurer,</p> <p>2) risiko for, at disciplinærsystemet misbruges til en politisk kontrol af indholdet i retslige afgørelser, og</p> <p>3) muligheden for at anvende beviser, der er tilvejebragt på ulovlig vis, i forbindelse med disciplinære procedurer mod dommerne?</p> <p>Sag C-563/18 vedrører:</p> <p>Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU fortolkes således, at forpligtelsen til at tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, hvilken forpligtelse følger af nævnte bestemmelse, er til hinder for bestemmelser, som ødelægger garantierne for en uafhængig disciplinær procedure for dommere i Polen grundet politisk indflydelse på forløbet af de disciplinære procedurer, og for at der opstår risiko for, at disciplinærsystemet misbruges til en politisk kontrol af indholdet i retslige afgørelser?</p>			
T-636/16	<p>Starbucks og Starbucks Manufacturing Emea mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Artikel 1-4 i Kommissionens afgørelse af 21. oktober 2015 om Nederlandenes statsstøtte SA.38374 (2014/C ex 2014/NN) til fordel for Starbucks (»den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Subsidiært: den anfægtede afgørelses artikel 2, stk. 1, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsministeriet	Dom	24.09.19
T-112/18	<p>Pink Lady America mod CPVO — WAAA (Cripps Pink)</p> <p>Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Æbletræssorten Cripps Pink nr. EU1640 erklæres ugyldig på grund af manglende nyhed, jf. artikel 10, sammenholdt med artikel 20 i forordning nr. 2100/94.</p> <p>— CPVO og Western Australian Agriculture Authority tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	24.09.19
C-63/18	<p>Vitali</p> <p>Er princippet om etableringsfriheden og princippet om den frie udveksling af tjenesteydelser i artikel 49 og 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), artikel 71 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 24. februar 2014, der ikke fastlægger kvantitative begrænsninger for underentreprise, samt det EU-retlige proportionalitetsprincip til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser om offentlige kontrakter, såsom den italienske bestemmelse i artikel 105, stk. 2, tredje afsnit, i lovdekret nr. 50 af 18. april 2016, hvorefter underentreprise ikke må overskride en andel på 30% af den samlede værdi for en bygge- og anlægskontrakt, tjenesteydelseskontrakt eller vareindkøbskontrakt?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Transport- og Boligministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	25.09.19
C-394/18	<p>I.G.I.</p> <p>a) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets artikel 12), anlægge omstøtelsessøgsmål i henhold til artikel 2901 i den</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	25.09.19

	<p>civile love, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)? b) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?</p>			
C-785/18	<p>GAEC Jeanningros</p> <p>Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser [og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om] oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de – henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering – træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	25.09.19
C-532/18	<p>Niki Luftfahrt</p> <p>Er der tale om en »ulykke«, der udløser erstatningsansvar for luftfartsselskabet som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgæet i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 på grundlag af artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 (herefter »Montrealkonventionen«), når et krus varm kaffe, der er stillet på det klappbord, som befinder sig på bagsiden af sædet foran i et fly, som befinder sig i luften, af ukendte årsager rutsjer og vælter, hvorved en passager bliver skoldet?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	26.09.19